

[Aksel Larsen.]

Retsforbundet kommet saa langt, at det ønsker en Bemyndigelseslov, for at man kan ordne Landets Betalingsforhold til Udlandet. Det er i Virkeligheden et Fremskridt.

Jeg skal nøjes med disse Bemærkninger. Saa maa vi se, hvorledes Loven bliver udformet efter Vedtagelsen ved anden Behandling, og derpaa vil vi afgøre, hvilken Stilling vi vil tage til Lovforslaget ved den endelige Afstemning ved tredje Behandling.

Axel Kristensen: Ved Lovforslagets første Behandling sagde jeg, at vi erkendte, at en Bemyndigelseslovgivning er nødvendig. Samtidig sagde jeg, at vi ønskede en dybtgaaende Behandling af Spørgsmaalet i Udvalget, og jeg tror at turde sige, at en saadan har fundet Sted. Jeg vil gerne føje til, at jeg har været meget glad for det Samarbejde, der har været. Det har paa mange Maader været saa intimt, at jeg tror, at hvis vi nu skulde til at diskutere, hvem der har rejst det ene, og hvem der har rejst det andet af de Punkter, der nu foreslaas som Ændringsforslag, kunde vi vist somme Tider have svært ved at finde ud af det. Jeg synes, det er en Fordel, at en saa vigtig Lovgivning som denne i saa høj Grad som mulig fremtræder som Resultat af et Samarbejde, saaledes at der kan komme det bedst mulige ud af det.

Naar vi har ønsket en saa dybtgaaende Behandling og dermed ogsaa vist en meget stor Ængstelse for at fortsætte denne Lovgivning, er det ikke, fordi vi underkender Betydningen af at have Loven nu under de ekstraordinære Forhold, men det er, fordi man ikke har en saadan Lov gratis. Vi har i vore Bemærkninger til Ændringsforslagene givet Udtryk for, at denne Lov paa uhyre mange Maader volder stor Skade ved, at den hindrer en naturlig Udvikling af Erhvervslivet, fastfryser Tilstande, som ikke mere er naturlige, at den berøver Folk Initiativet til at handle mest økonomisk, at der meget hyppigt, selv om man ikke bruger denne Lov protektionistisk, vil opstaa Virksomheder, som ingen Eksistensmulighed har, naar der bliver normale Tilstande — og jeg er meget vel i Stand til at fortælle det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, hvad normale Tilstande er, saaledes som det maa forstaaes i denne Lov. Normale Tilstande er Tilstande, hvorunder der er fri Konkurrence, fri Prisdannelse og fri Import. Det er normale Tilstande. Jeg ved meget vel, at det ærede Medlem ved Tilstande og Forhold tænker paa Forde-

lingen, det indbyrdes Velstandsforhold o. s. v. Det er slet ikke det, vi tænker paa med normale Tilstande. Normale Tilstande i det liberalistiske Samfund er det, der er Flertal for i denne Sal, det har Ministeren erkendt ikke kan ændres, saaledes som Flertalstillingen er, og det er saadanne Tilstande man derfor maa søge at fremkalde igen.

Selv om denne Lov kan bringe Fordele, fordi man kan udnytte visse Situationer, visse Handelsmuligheder, betyder den dog paa mange Maader en Formindskelse af Landets effektive Produktion. Der sker gennem denne Lov det, som er det værste, der kan ske for Danmark, at betydelige Mængder af Arbejdskraft anvendes uøkonomisk. Vi har ingen anden Indtægtskilde end den Arbejdsindsats, der gøres af Befolkningen her i Landet, og hvis betydelige Mængder Arbejdskraft anvendes forkert, betyder det Fattigdom og en lavere Levefod, end man ellers vilde have, og dette finder utvivlsomt Sted i Kraft af de herskende Tilstande. Det er derfor at vi med meget stor Beklagelse er nødt til at gaa til en Forlængelse af Loven i det væsentlige. Og naar vi gør det, er Aarsagen altsaa den, at der paa nærværende Tidspunkt ikke er skabt Balance mellem Varemængde og Købeevne, at der ikke er ærlige Kurser paa den Valuta, der handles med Landene imellem, at der altsaa er en Række ekstraordinære Forhold.

Under Debatten ved første Behandling eller i Forelæggelsestalen sagde den højtærede Minister, at han selvfølgelig vilde administrere Loven til enhver Tid i Overensstemmelse med dens Forudsætninger og dens Formaal. Heroverfor sagde jeg, at jeg kunde ikke se, at der noget Sted i Loven stod, at der var noget Formaal. Derfor har vi lagt den allerstørste Vægt paa at faa fastslaaet, hvad denne Lovs Formaal er, for naar man ikke er i Stand til at give bestemte Direktiver, altsaa skabe Retsregler, men maa klare sig med en Bemyndigelse til Ministeren, saa er det uhyre vigtigt, at det i hvert Fald er fastslaaet, hvad det er, man tilsigter med de Indgreb, man foretager. Det er det, der er sket nu. Vi har faaet fastslaaet dette, og det tillægger jeg den største Betydning iblandt alt det, der er sket ved den Lovændring, der nu foretages, og jeg vil gerne, selv om det maaske kunde synes overflødigt, præcisere, hvad der er sket her, fordi det jo altid er saadan, at naar man skal sætte saadan noget i Paragraffer, kan det virke tungt. Stk. 1 og Stk. 2 i § 1 skal læses i uløselig Sammenhæng, og der er da fastslaaet, at det er de herskende ekstraordinære